

Klagenemnda for offentlige anskaffelser

Klagenemnda ila Ålesund kommunale Eiendom KF et gebyr på 350 000 kroner for ulovlig direkte anskaffelse av brakkemoduler. Unntaket fra kunngjøringsplikten som følge av varer som kan anskaffes på særlig fordelaktige vilkår i forskriften § 13-4 bokstav f, kom ikke til anvendelse.

Klagenemndas gebyrvedtak 21. oktober 2020 i sak 2019/741

Klager: Norges Miljøvernforbund (NMF)
Innklaget: Ålesund kommunale Eiendom KF
Klagenemndas medlemmer: Finn Arnesen, Bjørn Berg og Marianne Dragsten
Saken gjelder: Overtredelsesgebyr for ulovlig direkte anskaffelse

Innledning:

- (1) Det vises til klage fra Norges Miljøvernforbund mottatt 18. desember 2019. Saken gjelder påstand om ulovlig direkte anskaffelse av brakkemoduler.
- (2) Klagenemnda for offentlige anskaffelser er kommet til at innklagede ilegges et gebyr på 350 000 kroner. Vedtaket er fattet med hjemmel i lov 17. juni 2016 om offentlige anskaffelser (*anskaffelsesloven*) § 12 første ledd.

Bakgrunn:

- (3) I løpet av vinter/vår 2018 vurderte Ålesund kommunale Eiendom KF (heretter *innklagede*) det slik at Hessa barneskole i Ålesund kommune fra høsten 2018 kom til å trenge større plass. I påvente av et skoleutbyggingsprosjekt, ble innkjøp av brakker vurdert som et aktuelt tiltak for å avhjelpe arealbehovet. Innklagede har forklart at ved søk i tidsskrift og annonser, kom de over en annonse på finn.no, der 31 brakker tilpasset skolebruk var annonsert av en ansatt i BC Handel AS/Sokkles AS på vegne av Ramirent AS. Prisen var satt til 3,5 millioner kroner ekskl. mva.
- (4) I e-post av 10. april 2018, tok innklagede kontakt med selger av brakkene med tanke på et forestående kjøp:

«Viser til hyggelig telefonsamtale i dag.

Som nevnt er ikke behovet nå i år mer enn kanskje 10-15 moduler (utredning pågår), men ettersom Ålesund kommune er på ROBEK-lista (over «fattige» kommuner) så har ikke vi anledning til å bygge noe nytt før om noen år (overvåkes av Fylkesmannen) og derfor kan det være aktuelt å kjøpe/leie mer enn disse 10-15 modulene med tanke på fremtidige behov som vi vet vil komme ila. de neste par årene. [...]»

Postadresse
Postboks 511
Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse
Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Tlf.: 55 19 30 00

E-post: post@knse.no
www.klagenemndssekretariatet.no

- (5) Innklagede tok deretter kontakt med Takst team AS, og avtalte befaring av modulene 13. april 2018. Innklagede mottok tilbakemelding fra Takst team AS 16. april 2018:

«Modulene er kun befart utvendig, ut fra det jeg kunne se gjennom vinduer så modulene ut til å være i god stand.

Åpninger er stengt av med plast, det ble ikke åpnet for tilkomst.»

- (6) Den 8. mai 2018 fikk innklagede tilsendt en ytterligere vurdering fra Takst team AS:

«Etter min vurdering er brakkene i god stand, men må påregnes noe flikk/maling.

Det ble registrert noe skade på kjøkkenskap og dørkarm.

Vi kom ikke til på wc brakker.»

- (7) Innklagede mottok 26. april 2018 et tilbud fra Sokkles AS om kjøp av brakkemodulene for 3,5 millioner kroner ekskl. mva. I tilbudet var det angitt at «[t]ilbudet utløper den 11. mai 2018».

- (8) Innklagede publiserte deretter en intensjonskunngjøring 27. april 2018 i Doffin (med referanse 2018-993318) om kjøp av brakkerigg til Hessa skole. I kunngjøringen var det opplyst at det gjaldt en kontrakt om bygge- og anleggsarbeid med hoved-CPV-kode 44211100 – Moduloppbygde og mobile brakker.

- (9) I punkt II.1.4 var det gitt en kort beskrivelse av anskaffelsen:

«Ålesund kommunale eiendom KF (ÅKE) har til hensikt å kjøpe brakkerigg på 31 moduler for å ivareta behov for flere klasserom og lærerarbeidsplasser ved Hessa skole høsten fra 2018, i tillegg vil det være behov for brakkerigger for å avhjelpe arealbehov ved andre virksomheter i nær fremtid.»

- (10) Av punkt IV.3 («Kontraktstildeling uten forutgående kunngjøring») fremgikk følgende:

«Begrunnelse for tildeling av kontrakt uten kunngjøring av konkurranse: Oppdragsgiver vurderer at denne anskaffelsen faller inn under unntaket i FOA §5-2, (1) bokstav b. Prisen for 31 brakker (à 25 kvm) er 3 500 000 ekskl. mva., som innebærer en stykkpris på ca. 113 000. Dette er etter vår vurdering et usedvanlig fordelaktig tilbud. Brakkene er brukt, men er vurdert av takstmann til å være i meget god stand. Nypris for tilsvarende brakkerigg er etter vår kunnskap minimum i overkant av NOK 300.000 ekskl. mva.»

- (11) I punkt II.2.14 («Tilleggsinformasjon») stod det at «[b]rakkene vil avhjelpe et akutt behov på kort sikt, og samtidig på grunn av størrelsen, vil det være egnet til å ivareta andre økte arealbehov i nær fremtid. Tilbud av denne størrelsen, med en slik fordelaktig stykkpris, og tilpasset formålet har vi ikke funnet i markedet.»

- (12) Det var i punkt VI.3 opplyst at innklagede hadde til hensikt å gjennomføre kjøpet 10. mai 2018 «dersom det ikke kommer reaksjoner på denne kunngjøringen som tilsier at vår fremgangsmåte i denne saken må endres».

- (13) Kontrakt om kjøp av brakkerigg ble inngått med Sokkles AS for Ramirent AS 11. mai 2018.

- (14) Det ble utlyst en egen konkurranse for transport av brakkemodulene.
- (15) Norges Miljøvernforbund (heretter *klager*) brakte saken inn for Klagenemnda for offentlige anskaffelser ved klage datert 18. desember 2019.
- (16) Nemndsmøte om utsendelse av forhåndsvarsel ble holdt 21. september 2020.
- (17) Klagenemnda sendte 24. september 2020 ut varsel om illeggelse av et gebyr på 10 prosent av anskaffelsens verdi. Ved skriv datert 9. oktober 2020, kom innklagede med merknader til forhåndsvarselet. Klager kom med merknader per e-post 13. oktober 2020.

Anførsler:

Klagers anførsler:

- (18) Kjøpet av brakkeriggene fra Sokkles AS på vegne av Ramirent AS representerer en ulovlig direkte anskaffelse. Kjøpet kan ikke hjemles i unntaksbestemmelsen i forskriften § 5-2 første ledd bokstav b, og innklagede har derfor foretatt en ulovlig direkte anskaffelse ved ikke å kunngjøre anskaffelsen.

Innklagedes anførsler:

- (19) Det bestrides at innklagede har foretatt en ulovlig direkte anskaffelse. Kjøpet av brakkeriggen er dekket av unntaket fra kunngjøringsplikten for «*usedvanlig fordelaktig tilbud*», jf. forskriften § 5-2 første ledd bokstav b. Selv om det ikke forelå en kunngjøringsplikt, valgte innklagede å publisere en intensjonskunngjøring i tråd med forskriften § 8-18.
- (20) For det tilfellet at klagenemnda kommer til at kjøpet utgjør en ulovlig direkte anskaffelse, er skyldkravet for å reagere med et overtredelsesgebyr ikke oppfylt, jf. anskaffelsesloven § 12 andre ledd.

Klagenemndas vurdering:

- (21) Saken gjelder spørsmål om innklagede har foretatt en ulovlig direkte anskaffelse ved inngåelse av kontrakt om kjøp av brakkemoduler. I slike saker gjelder det ikke noe krav om saklig klageinteresse, jf. forskrift om klagenemnd for offentlige anskaffelser (*klagenemndsforskriften*) § 13a første ledd. Klage kan ifølge § 13a andre ledd fremsettes inntil to år fra kontrakt er inngått. Klagen med påstand om ulovlig direkte anskaffelse ble sendt til klagenemnda 18. desember 2019. Kontrakt ble inngått 11. mai 2018. Klagen er derfor rettidig fremsatt.
- (22) Siden 1. januar 2017 har klagenemnda hatt myndighet til å ilegge offentlige oppdragsgivere overtredelsesgebyr for ulovlige direkte anskaffelser, jf. anskaffelsesloven § 12 første ledd.

Hvorvidt det foreligger en ulovlig direkte anskaffelse

- (23) En ulovlig direkte anskaffelse er «*en anskaffelse som ikke er kunngjort, selv om det foreligger en kunngjøringsplikt*», se blant annet merknadene til anskaffelsesloven § 12 i Prop. 51 L (2015-2016).

- (24) Anskaffelsesregelverkets utgangspunkt er at alle anskaffelser over nasjonal terskelverdi på 1,3 millioner kroner skal kunngjøres i Doffin, jf. forskriften § 5-1 andre ledd og 8-17 første ledd. For anskaffelser som overstiger EØS-terskelverdi foreligger det i tillegg en plikt til å kunngjøre anskaffelsen i TED-databasen. På det tidspunktet anskaffelsen av brakkeriggen ble gjennomført var EØS-terskelverdien for varekontrakter 2 millioner kroner, og for bygge- og anleggskontrakter 51 millioner kroner.
- (25) Saken gjelder kjøp av en brukt brakkerigg på 31 moduler tilpasset skolebruk. Det ble inngått en kjøpskontrakt med Sokkles AS for Ramirent AS 11. mai 2018. Kjøpesummen var 3,5 millioner kroner ekskl. mva.
- (26) For det tilfellet at anskaffelsen anses som en bygge- og anleggskontrakt, vil anskaffelsen overstige nasjonal terskelverdi, men ikke EØS-terskelverdien. Dersom det i realiteten er tale om en vareanskaffelse, vil terskelverdien for kunngjøring i TED være overskredet.
- (27) En bygge- og anleggskontrakt er i forskriften § 4-1 bokstav d definert å omfatte et arbeid beskrevet i et av alternativene angitt i bestemmelsens nr. 1, 2 og 3. Hva som omfattes av begrepet «*bygge- og anleggsarbeider*» er i forskriften § 4-1 bokstav e definert som «*resultatet av et sett av bygge- og anleggsaktiviteter som i sin helhet er tilstrekkelig til å oppfylle en økonomisk eller teknisk funksjon*».
- (28) Det ble utlyst en egen konkurranse for transport av brakkemodulene. Sokkles AS/Ramirent AS skulle ikke stå for installasjon/montering av brakkene. Det var heller ikke tilpasninger som skulle gjøres – ifølge kjøpskontrakten ble brakkene ble solgt «*as is*». Klagenemnda mener derfor at denne kontrakten ikke gjelder «*bygge- og anleggsaktiviteter*», jf. forskriften § 4-1 bokstav e. Slik nemnda vurderer det, er det her tale om en varekontrakt, jf. § 4-1 bokstav b. Anskaffelsen av brakkemodulene overstiger dermed EØS-terskelverdien, og kontrakten skulle derfor som utgangspunkt vært kunngjort i henhold til forskriften del III.
- (29) Innklagede har lagt til grunn at anskaffelsen var unntatt fra kunngjøringsplikt, og at den derfor ikke utgjør en ulovlig direkte anskaffelse. Innklagede viser til bestemmelsen i forskriften § 5-2 første ledd bokstav b, som gjør unntak for kontrakter som er inngått «*på grunnlag av et usedvanlig fordelaktig tilbud som gjør det mulig å anskaffe ytelsene til en pris som ligger under normale markedspriser*». Denne unntaksbestemmelsen gjelder forskriften del II, og kommer ikke til anvendelse. For anskaffelser som er omfattet av forskriften del III, er unntak fra kunngjøringsplikten uttømmende regulert i forskriften §§ 13-3 og 13-4.
- (30) Det følger av forskriften § 13-4 bokstav f et unntak fra kunngjøringsplikten der anskaffelsen gjelder «*varer eller tjenester som oppdragsgiveren kan anskaffe på særlig fordelaktige vilkår*».
- (31) Ett ytterligere vilkår er at varene eller tjenestene kjøpes «*hos en leverandør som har stanset forretningsførselen, eller hos en forvalter av et konkursbo, en gjeldsforhandling eller en tilsvarende prosess med hjemmel i lov eller forskrift*». Bestemmelsen er ikke klar på hva som ligger i at forretningsførselen «*har stanset*». Det kan ikke være tilstrekkelig at leverandøren er tvunget til å selge noe raskt og billig etter press fra kreditorene, dersom leverandøren ikke har stanset sin forretningsførsel for øvrig.

- (32) Selskapet Sökkles AS ble besluttet tvangsoppløst 13. november 2018. Den 26. februar 2019 ble det avsagt kjennelse om innstilling av bobehandlingen på grunn av konkurs, jf. konkursloven § 135. Det er uklart om Sökkles AS hadde stanset sin forretningsførsel i mai 2018. I merknader til forhåndsvarselet har innklagede forklart at de ikke var bevisst på disse forholdene da de kjøpte brakkene, og at de heller ikke hadde grunn til å tro at Sökkles AS hadde stanset sin forretningsførsel. Klagenemnda kan derfor ikke se at dette vilkåret er oppfylt. Klagenemnda finner likevel grunn til å knytte noen bemerkninger til vilkåret om at anskaffelsen må gjelde varer som oppdragsgiver kan anskaffe på «*særlig fordelaktige vilkår*».
- (33) Generelt har EU-domstolen slått fast at unntak fra kunngjøringsplikten skal fortolkes strengt, og at det er oppdragsgiver som må vise at vilkårene er oppfylt, se eksempelvis EU-domstolen i sak C-167/06 (Ermioni Komninou and others v Commission) premiss 23.
- (34) Vilket «*særlig fordelaktige vilkår*» tilsier at det ikke bare er prisen som er relevant ved bedømmelsen, men også at andre faktorer kan inngå i vurderingen. I dette tilfellet er innklagedes hovedbegrunnelse for direktekjøpet at total- og stykkprisen for brakkene gjorde tilbudet særlig fordelaktig.
- (35) I forarbeidene til forskriften (2001) § 2-1 andre ledd bokstav b, NOU 1997: 21 s. 129, kommenteres unntaket for usedvanlige fordelaktige tilbud:
- «Det fremgår av vilkårene at det skal svært meget til for at bestemmelsen kommer til anvendelse. Anvendelse av bestemmelsen krever meget god kjennskap til hele det aktuelle markedet hvor ytelsen kan anskaffes.»*
- (36) Også klagenemnda har i sin praksis lagt til grunn et strengt kunnskapskrav, jf. eksempelvis i sak 2019/137. Saken gjaldt bygge- og anleggsarbeid knyttet til omlegging av en kulverttrasé. Oppdragsgiver hadde i dette tilfellet basert vurderingen om at tilbudet til valgte leverandør var usedvanlig fordelaktig utelukkende på en sammenligning med et estimat fra Rambøll Norge AS. Ifølge klagenemnda tilsa anskaffelsens karakter at oppdragsgiver burde ha foretatt nærmere undersøkelser av markedet, ved å kontakte andre leverandører. Anskaffelsen gjaldt en type arbeid hvor det var relativt enkelt å sammenligne priser. Klagenemnda kunne da ikke se at oppdragsgiver i tilstrekkelig grad hadde dokumentert å ha skaffet seg den nødvendige kunnskapen om det aktuelle markedet. Klagenemnda kom derfor til at oppdragsgiver ikke hadde godtgjort at vilkårene for å benytte unntaksbestemmelsen var oppfylt.
- (37) Selv om saken gjelder unntak fra kunngjøring etter forskriften del II, må terskelen i unntaksbestemmelsen i § 13-4 bokstav f anses å være minst like høy som etter del II. Det kreves således inngående kjennskap til markedet hvor ytelsen kan anskaffes.
- (38) Innklagede har i nærværende sak opplyst at de foretok et søk etter brakkemoduler på internett, i annonser og i ulike fagblad. I merknadene til forhåndsvarselet har innklagede forklart at det ble gjort undersøkelser over flere uker. Etter kontakt med en selger på finn.no, mottok innklagede 26. april 2019 et tilbud om kjøp av en brukt brakkerigg for 3,5 millioner kroner fra Sökkles AS på vegne av Ramirent AS (stykkepris utgjør ca. 113 000 kroner). Det fremgår ikke om innklagede foretok en vurdering av hvor mye det ville koste å frakte, montere og eventuelt restaurere brakkene. Innklagede kontaktet deretter én leverandør – Moelven Industrier ASA – som la til grunn at nye brakkemoduler ville koste mellom 360 000 kroner og 420 000 kroner alt etter tilpasning, inklusive frakt,

mva. og montering. Vurderingen om at tilbudet fra valgte leverandør var særlig fordelaktig, bygger på en sammenligning av tilbudet med prisene innhentet fra Moelven Industrier ASA. I merknadene til forhåndsvarselet har innklagede forklart at kommunen i vurderingen gjorde fratrekk i prisen for tilpasning, frakt, m.m, og kom da til at 300 000 kroner var et sammenlignbart prisestimat. Det er på det rene at innklagede ikke kontaktet andre leverandører.

- (39) Etter klagenemndas syn tilsier anskaffelsens karakter at innklagede burde foretatt nærmere undersøkelser av markedet ved å kontakte andre leverandører. Anskaffelsen gjaldt kjøp av brakker, hvor det er relativt enkelt å sammenligne priser, både for brakkene alene, og med eventuelle tilpasninger. Andre leverandører kunne derfor – uten å måtte bruke mye tid eller arbeid på det – ha inngitt pristilbud eller informert om gjeldende priser i det aktuelle markedet. Slike undersøkelser kunne altså enkelt vært foretatt, uten særlig mye merarbeid. Klagenemnda mener også at innklagede burde sikret større notoritet om de undersøkelser som det er opplyst at ble foretatt, f.eks. ved å utarbeide et dokument om hva som ble gjort av undersøkelser, når disse ble gjort, og hva disse ga av informasjon om markedet.
- (40) Innklagede har på denne bakgrunn ikke godtgjort at brackeriggen kunne anskaffes på *«særlig fordelaktige vilkår»* hos en *«leverandør som har stanset forretningsførselen, eller hos en forvalter av et konkursbo, en gjeldsforhandling eller en tilsvarende prosess med hjemmel i lov eller forskrift»*, jf. forskriften § 13-4 bokstav f. Klagenemnda kan ikke se at noen av de andre unntakene forskriftens del III er aktuelle.
- (41) Innklagede skulle derfor ha kunngjort kontrakten. Unnlatelsen av å gjøre dette, utgjør en ulovlig direkte anskaffelse.

Hvorvidt det skal ilegges gebyr

- (42) Det fremgår av anskaffelsesloven § 12 første ledd første punktum, at klagenemnda *«skal»* ilegge overtredelsesgebyr på inntil 15 prosent av anskaffelsens verdi dersom *«oppdragsgiveren eller noen som handler på dennes vegne forsettlig eller grovt uaktsomt har foretatt en ulovlig direkte anskaffelse»*. Av andre punktum fremgår det at klagenemnda *«kan»* ilegge gebyr dersom *«oppdragsgiveren eller noen som handler på dennes vegne uaktsomt har foretatt en ulovlig direkte anskaffelse»*.
- (43) Skyldkravet gjelder både det faktiske og rettslige grunnlaget for overtredelsen, se merknadene til § 7 b i den tidligere anskaffelsesloven i Ot.prp. nr. 62 (2005-2006) på side 26. Tilsvarende må gjelde etter dagens lov.
- (44) Innklagede har forklart at de vurderte om det forelå kunngjøringsplikt, men fant at unntaket i anskaffelsesforskriften § 5-2 første ledd bokstav b kom til anvendelse.
- (45) Offentlige oppdragsgivere forutsettes å ha inngående kjennskap til regelverket for offentlige anskaffelser. Plikt til å kunngjøre anskaffelser befinner seg i kjernen av dette regelverket. Som klagenemnda har redegjort for over, er anskaffelsen omfattet av forskriften del III, og det er klart at kjøpet av brakkemodulene ikke kan hjemles i forskriften § 5-2 første ledd bokstav b som innklagede viser til - som gjelder unntak fra forskriften del II. Det forelå heller ikke hjemmel for å unnta anskaffelsen fra kunngjøring etter forskriften del III. Som det fremgår av drøftelsen over, mener klagenemnda at innklagede burde foretatt nærmere undersøkelser og innhentet mer informasjon om

markedspris. Unntak fra kunngjøringsplikten skal som nevnt fortolkes strengt. På denne bakgrunn vurderer nemnda innklagedes handlemåte som grovt uaktsom.

- (46) Siden klagenemnda vurderer innklagedes handlemåte som grovt uaktsom «*skal*» nemnda ifølge § 12 illegge overtredelsesgebyr.
- (47) Innklagede har imidlertid vist til at de publiserte en intensjonskunngjøring, der det fremgikk at innklagede hadde til hensikt å inngå kontrakt med valgte leverandør om kjøp av brakkemoduler før de inngikk kontrakt.
- (48) I anskaffelsesloven § 12 andre ledd fremgår det at overtredelsesgebyr etter første ledd ikke kan legges dersom «*oppdragsgiveren har publisert en intensjonskunngjøring etter regler fastsatt i forskrift*» og «*tidligst inngått kontrakten etter utløpet av ti dager regnet fra dagen etter datoen for kunngjøringen*».
- (49) Bakgrunnen for bestemmelsen er at når oppdragsgiver har intensjonskunngjort, så har oppdragsgiver sørget for åpenhet om kontraktinngåelsen og gitt potensielle leverandører og andre muligheten til å stoppe anskaffelsen, jf. EU-domstolens avgjørelse i sak C-19/13 (Fastweb) premiss 60.
- (50) I den nevnte saken hadde oppdragsgiver inngått en kontrakt uten kunngjøring fordi anskaffelsen av «*tekniske grunde*» eller for «*beskyttelsen af enerettigheder*» bare kunne leveres av en bestemt leverandør (jf. parallellen i forskriften § 13-4 bokstav c). I forkant var det publisert en frivillig intensjonskunngjøring. EU-domstolen tok så stilling til om intensjonskunngjøringen forhindret den nasjonale klageinstansen fra å kjenne kontrakten uten virkning. Domstolen konkluderte blant annet her med at det må undersøkes om oppdragsgiver har utvist «*den fornødne omhu*» i sin vurdering av om betingelsene for å tildele en kontrakt direkte var oppfylt, jf. premiss 50.
- (51) Intensjonskunngjøringen var publisert i Doffin, og ikke i TED, slik at formålet med å intensjonskunngjøre – at leverandørene gis mulighet til å reagere på kontraktstildelingen – ikke slår til. I dette tilfellet har ikke utenlandske leverandører fått mulighet til å respondere på kunngjøringen. Kjøpet av brakkemodulene var også uriktig klassifisert i kunngjøringen som en bygg- og anleggsanskaffelse etter forskriften del II, og det var vist til en unntakshjemmel i feil del av forskriften. Oppdragsgiver har følgelig ikke publisert en intensjonskunngjøring «*etter regler fastsatt i forskrift*», jf. § 12 andre ledd. Unntaket for ikke å illegge gebyr etter § 12 andre ledd kommer derfor ikke til anvendelse.
- (52) Klagenemnda finner det etter dette riktig å reagere med et overtredelsesgebyr, jf. loven § 12 første ledd andre punktum.

Gebyrets størrelse

- (53) Det fremgår av anskaffelsesloven § 12 tredje ledd at det ved utmålingen av gebyret særlig skal legges vekt på «*bruddets grovhet, størrelsen på anskaffelsen, om oppdragsgiveren har foretatt gjentatte ulovlige direkte anskaffelser og den preventive virkningen*», jf. anskaffelsesloven § 12 tredje ledd første setning. Overtredelsesgebyret kan ikke settes høyere enn 15 prosent av anskaffelsens verdi, jf. § 12 tredje ledd andre setning.
- (54) Nemndspraksis viser at gebyret normalt settes til 10 prosent av anskaffelsens verdi i saker hvor det verken finnes særlige formildende eller særlig skjerpende omstendigheter.

- (55) Det er ikke tvilsomt at anskaffelsen skulle ha vært kunngjort. Klagenemnda kan likevel ikke se at det foreligger særlig skjerpende omstendigheter.
- (56) Med dette som bakgrunn finner klagenemnda det riktig å ilegge et gebyr på 10 prosent av kjøpesummen på 3,5 millioner kroner, som er 350 000 kroner.

Klagenemnda treffer etter dette følgende vedtak:

Ålesund kommunale Eiendom KF ilegges et overtredelsesgebyr på 350 000 – trehundreogfemtitusen – kroner.

Gebyret forfaller til betaling innen 2 – to – måneder fra dette vedtakets dato.

Vedtak om overtredelsesgebyr er tvangsgrunnlag for utlegg med de begrensninger som følger av lov om tvangsfullbyrdelse § 1-2.

Vedtak om overtredelsesgebyr kan ikke påklages, men saken kan bringes inn for tingretten til overprøving, jf. lov om offentlige anskaffelser § 12 sjette ledd. Søksmål om organets vedtak må reises innen to måneder etter at partene mottok vedtaket. Retten kan prøve alle sider av saken. Adgangen til å reise søksmål gjelder også for statlige myndigheter og organer.

For Klagenemnda for offentlige anskaffelser,

Bjørn Berg

Dokumentet er godkjent elektronisk